

Sygn. akt IX U 936/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrzásaj

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **S. K. (K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania **S. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 maja 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 936/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.5.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. K. (K.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się niższy niż dotychczasowy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej od 31.12.2000 r. o symbolu „KGE”.

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. od 01/1989 do 12/1998. WWPW wyniósł 456,61%. i został ograniczony do 250%.

Następnie od dnia 01.12.2013r. Ubezpieczony nabył prawo do emerytury z obniżonego wieku, a od dnia 1.07.2016r. prawo do emerytury z powszechnego wieku. Wypłata tych świadczeń została zawieszona jako mniej korzystna.

Prawomocną decyzją z 13.07.2016r. organ rentowy załatwił odmownie wniosek ubezpieczonego o przeliczenie emerytury górniczej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej.

U podstaw odmowy stanął brak kontynuowania zatrudnienia po przyznaniu prawa do emerytury.

Ubezpieczony (...) ponowił wniosek o przeliczenie świadczenie w myśl art.110a cyt. ustawy, do którego dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu od 30.03.2005 r. do 31.03.2005 r. w (...) S.A., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28.07.2016r. wystawione przez G. E. S. w Ż.- O. na okoliczność zatrudnienia od 13.08.2001r. do 31.2.2001r. i zarobku osiągniętym w tym okresie oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 30.06.2016r. z lat 1982-2000.

Prawomocną decyzją z 23.08.2016r. organ rentowy dokonał stosownego przeliczenia świadczenia ubezpieczonego w myśl art. 110 a ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych tj. od 1982 do 2001. WWPW wyniósł 431,89%. i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony 23.04.2018r. złożył wniosek o przeliczenie emerytury w myśl art. 110 ustawy, do którego nie dołączył żadnych nowych dowodów.

Organ rentowy dokonał stosownych wyliczeń i stwierdził, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z uwzględnieniem wynagrodzenia przypadającego w części po przyznaniu emerytury jest niższy od dotychczas obliczonego tj. 456,61%.

Z uwagi na powyższe, zaskarżoną decyzją z dnia 14.05.2017r. Oddział odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury.

(dowód: akta rentowe)

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie Sąd oddalił wniosek o sporządzenie opinii biegłego z zakresu emerytur i rent na okoliczność wynagrodzeń ubezpieczonego uzyskiwanych w latach 1970-1981 i czy ustalenie tych wynagrodzeń pozwoli na przekroczenie dotychczasowego wwpw.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl

ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Zdaniem Sądu ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110 ustawy emerytalnej.

Należy bowiem zauważyć, że art. 110a został dodany do treści ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustawą z 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS i ma charakter wyjątku. Przeliczenie świadczenia na podstawie tego przepisu możliwe jest tylko jeden raz. Porównanie zatem nowo ustalonego w oparciu o art.110 a ustawy wwpw do ustalonego ponownie po tej dacie stanowiłoby obejście art.110a ust.2 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji prawidłowo odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej.

Wyliczony z lat 1982-2001 wwpw na poziomie 431,89% jest najkorzystniejszym wskaźnikiem dla ubezpieczonego, i nie przekracza dotychczasowego wwpw ustalonego na poziomie 456,61%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia